

UNIVERSAL
LIBRARY

OU 198494

UNIVERSAL
LIBRARY

ನ ಗು

ಎಂ. ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

ರಾಮ ಮೋಹನ ಕಂಪೆನಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

೧೯೩೧

(ಸುಬೋಧ ಮಾಸಪತ್ರಕೆ ಕೃವೆಯಿಂದ)

ಕ್ರಯ ಆರುಆಣೆ.

ನಗು

ಇಲ್ಲಿ 'ನಗು' ಎಂದರೆ ನಗಬಾರದೆಂದರ್ಥ. ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ 'ನಗು'ವೆಂದರೇನು -- ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮಕ್ಕಳು ನಗುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅನಾಹಿತರು ಬಂದಲ್ಲಿ, ಮೊದಲನೆಯದು 'ಯಾವೂರು?' ಎರಡನೆಯದು 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?' ಮೂರನೆಯದು 'ಎತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?' ನಾಲ್ಕನೆಯದು 'ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ' ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ 'ನಗು' ನಮಗೇನೂ ಅನಾಹಿತನಲ್ಲ; ಆತನ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಎಶದವಾಗಿ ತಿಳಿದೂ ಇಲ್ಲ. 'ಯಾವೂರು?' ಊರೇ ಆಗಬೇಕೇನು? ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗಿಲ್ಲವೇನು? 'ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?' ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಂದ ಬರುವುದೂ ಉಂಟು. 'ಎತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?' ಇದೇ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ—ಉತ್ತರ ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ 'ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ—ಮುಂಚಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ' ಎಂದು ಯಾವ ವುಣ್ಯಾತ್ಮನೂ ಹೇಳಲಾರನು.

ಮಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ಗಂಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ನಕ್ಕಂತೆ ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದ ಅನಂತರ ಈ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂತಲೂ, ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ನುತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಮಗುವು ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತದೆಂಬರು. ಇವೆರಡರ ಪೈಕಿ ಯಾವುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು (Psychologists) ನೋಡಿ, ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಗುತ್ತೇವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ನಗುವು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಈಡೆಗೆ ನಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಪಿಸಲೋಸುಗ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರಾಂಶಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಉಡುಪನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಂಪು ಆಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಹಜ್ಜಾಗಿರುವ ರುಮಾಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಾರೆ, ೨ ಉಡುಪನ್ನೇ ಕೆಲವರು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸಲೋಸುಗ ಒಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಳುಪು, ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪುಷರಾಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏಕಟಕವಿಯು ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಮಗೆ ನಗು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಾವು ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಸಂತೋಷವಿರಬಹುದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 'ಜನರೊಲೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಷರಾಯನ್ನು ಹೊಲಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಡತೆಗೆ ಅನುನಯಪಡಿಸಲು, ಕೆಲವು ಮಾದರಿ ಪೋಷಾಕನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತೇವೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ

ದರೆ ಆ ಪೋಷಾಕನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹಂಬುನು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅಂದರೆ ನಾವು ಸತ್ಯಾಗಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿಯ ನಡತೆಗೆ ಅನುನಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೋಣವೆ ? ಇದಕ್ಕೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬಂದೂ ದಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಏರೂ ಪದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕಟ (ಸತ್ಯಾ ತ್ತಾಪ) ವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಗುತ್ತೇವೆಂತಲೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಗುವಿಗೂ ಸಂಕಟಕ್ಕೂ ಒಳ ದೂರವಿದ್ದರೂ, ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಗುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸಂರಕ್ಷಕರವಾದ ಉಪಕರಣವೆಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಆಡುತ್ತಾ, ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಮುಂದೆ ಎಡವಿಬಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಗುತ್ತಾರೆ ; ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಅದರೊಡನೆ ಸಂಕಟ (ಸತ್ಯಾ ತ್ತಾಪ) ಪಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಶ್ಯದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಏಸಿಕೊಂಡು ಸೀನುವಾಗ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರು ನಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಆವರಿವರು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೋಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬೈರನ್ (Byron) ಎಂಬ ಕವಿಯು 'I laugh so that I may not weep' ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

“ಕಿಟ್ಟ—ನುಹಾರಾಜನು ಯಾರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತನ್ನ ಬೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ ?

ರಾಮು—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಹೇಳು—

ಕಿಟ್ಟ—ಕೌರಿಕನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಂತಾಗ.....’

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಸೂತ್ರದಿಂದ ‘ನಗು’ ಏತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ವಾಶ್ವಾತ್ಯೈರಲ್ಲಿ ಯುವಕಬಾಲಕಬಾಲಕಿಯರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕುಡೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ ?

ನಗುವ ಗಂಡಸನ್ನೂ ಅಳುವ ಹೆಂಗಸನ್ನೂ ನಂಬಬಾರದೆಂಬ ಗಾದೆಯಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅಳುವುದು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹೇಗೆ ನೈಜಗುಣವೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಗುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತನ ನೈಜಗುಣವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಈ ಗಾದೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ಎನೋ ಕಾಣೆ. ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಂಬಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ ? ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ನಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಂಬಬಹುದೆ ? ನಗುವನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆಂತಹ ನಗುವನ್ನು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವಾಭಾವವಾದಿಕೊಂಡಿರುವುದೋ ಅದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೈಜಸ್ವಭಾವವು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಂಬುದು

ಯಾವ ಭರವಸೆ? ಈ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಳೆದಲ್ಲಿ ನಗದೆ ಇದ್ದವರನ್ನು ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನಗುವವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ: ಕೆಲವರು ವಿಚಿತ್ರ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಜಾಬಯ್ಯನ ಹಬ್ಬದ ವೇಷಗಳು ಇವರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕರಡಿವೇಷ, ಮುಖಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೂಗು ಉದ್ದವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೂಗಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬೂದಿತುಂಬಿದ ಕೋವಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ತಿಪಾಯಿ ಗೌಡನ ಕಿವಿಗೆ ಬೂದಿ ಊದುವುದು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ನಗು ಹುಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರದ ನಗುವನ್ನು ಆಕೃತಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ನಗು' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡದವರು ಈ ವಿಧವಾದ ದೊಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ನಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಜನರಲ್ಲಿ ನಗುವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದಿರುವುದು, ಇವರಲ್ಲಿ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ನಗುವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

1. 'ಅಜ್ಜಿ--ಕಿಟ್ಟೀ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಮಾಡಿದೆ ಏನೋ? ಕಿಟ್ಟಿ--ಇಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾ.

ಅಜ್ಜಿ--ಯಾಕೋ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀ--

ಕಿಟ್ಟಿ--ಪುರೋಹಿತರು 'ಅರ್ಘ್ಯವಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯ!' ಅಂದರು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟೆ....'

2. 'ತಂದೆ--(ಮಗನಿಗೆ) ಕಿಟ್ಟೋ, 'ಹಾಲು ಆರಿರುತ್ತದೆ' ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಮಾಡು.

ಕಿಟ್ಟು--Milk is six.'

'ನಗೆಗಡಲ'ಲ್ಲಿ ಇವೆರಡು ವಿಧಗಳಿಗೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾವಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಂದಿ

ನಗುತ್ತಾರೆಂದು ಎಣಿಸಿತ್ತಲ್ಲಿ ದೊಂಬಿವಿಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಸೇಕಡ ತೊಂಬತ್ತು ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಗುವು ಮೊದಲು ದೊಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರೂ, ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಿಕ್ಕಿತತ್ತವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಾಗ, ಆ ದೊಂಬಿ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದ ವಿಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಗುವಿನಿಂದ ಸಾಕಾರಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಗುವಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಕಾರಂಭೋದಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವಿ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ಹಾಡಿ, ಜರಣವನ್ನು ಮಾಯಾಮಾಳವಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದರೆ, ನಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಗೀತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈಗಲೂ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲವೆ. 'ವಿನಾಯಕನ ಹಬ್ಬ ಏಕಾದಶಿ ದಿನ ಬಂದರೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕು — ಉಪವಾಸವೆ? ಹಬ್ಬವೆ?' ಉತ್ತರ ಕೊಡುವವನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯು ಇದರಿಂದ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಗುವು ವಂಥದುದನ್ನು ಹೇಳಿ ನಗುವವನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು.

ನಗುವಿನಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಿಕ್ಕಣವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಈಗ ಕೆಲವು ಮನಶ್ಯಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತಿಕ್ಕಣ ಕ್ರಮವು, ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವಶಕ್ತಿ ಸ್ವಾಧೀನಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಸಹಜವಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಡಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ. ರಾತ್ರಿ ಮಕ್ಕಳು ನಿದ್ರೆಮಾಡದಿದ್ದರೆ 'ಬೂಚಿ ಬಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚು'

ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. 'ಆಜೆಗೆ ಹೋದರೆ ಗೊಗ್ಗ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾನೆ' 'ಅಪ್ಪ ಬಂದು ಬೆತ್ತ ತಗೊಂಡು ಬಲಿಹಾಕುತ್ತಾನೆ' 'ಆಗೋ ಆವ್ಯಾ-ತಾಯಿ ಬಂದ' ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಿಕ್ಕಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೂಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೂ ಬೂಜಿಯೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಕತ್ತಲೆಂದರೆ ಬೂಜಿ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆಯೆಂದೇ ಅರ್ಥ. ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಆಜೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿಕೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾರಸ್ಯವಾದವಿಷಯ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಲೂ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ; ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಳಿಸಿ, ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ತಾಯಿಯು, ಅತ್ತ ಹೊರತು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಿರಲು ಮಗುವು ಅದೇ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಲಸಲಕ್ಕೂ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ, ತನಗೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಅತ್ತರೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಳವನ್ನು ಮಾಡಿ ಡಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆಷ್ಟು ಆನಂದವೋ, ನೀವೇ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ನಗುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಬಾರದೇಕೆ ?

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಂಟು ಗೆಲುವುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದರೆ, ಸೋಲೇ ಹೆಚ್ಚೆಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋತರೂ, ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುವುದು: ಅಳುವು. ಇದರಿಂದ ಇರುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಕೆಟ್ಟು, ಎರಡುಮೂರು ಸಲ ಸೋತೊಡನೆಯೇ ಎದೆಬಿಡುವುದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೀತು. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ

ನಗುವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಬಾರದೇಕೆ ? ಸೋತೊಡನೆಯೇ ಆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಕ್ಕರೆ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಅನಿಷ್ಟ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯ ಕುಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಮ್ಮಡಿಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು.

ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ನಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಗುವು ದೇಹಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. 'Laugh and grow fat' ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗಾಗ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನೇ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಈ ನಗುವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ನೈಜಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ, ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ, ಕುಂದುಬಂದರೆ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ನಗುವಿನ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಿಕ್ಕಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಗುವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೆ ?

ಭಯ

“ಧೌಂ-ಧಂ! ಹೋ!! ಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿ ಬಿತ್ತು!!!”
 ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಎಲ್ಲಿಯೋರು ಅಲ್ಲಿ ಓಡೋದೇ. ಇದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಅಲ್ಲ, ಮೃಗಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸಹಜ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಬಿಂಕಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದ ಅಂಶವೇ. ಕ್ರಿಮಿಗಳ ಮೊದಲು ಆನೆಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಯವರೆಗೂ ಈ ‘ಭಯ’ವು ಸೈಜವಾದದ್ದೇ.

ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯ; ಬೇರೆ ದೇಶದ ಜನರು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಭಯ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲು ಭಯ; ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತೇನೆನೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಭಯ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ‘ಭಯ’ವನ್ನು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ‘ಭಯ’ವೇ ಎಪಿಕ್ರಿಯಾ ವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದೊದಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ‘ಪ್ರಾಣಭಯ’ವೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಭಯಪಟ್ಟರೆ ‘ಸಭಾಕಂಪ’; ಸೇನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ‘ಉತ್ತರನ ಪೌರುಷ.’ ಈ ಎಥವಾಗಿ ಬೇರೆ ಪದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ‘ಭಯ’ವೆಂಬ ಒಂದೇ ಅಂಶವನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಹುಲಿಗೆ ಮಾನುಷ್ಯನನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ; ತಿನ್ನುವುದೂ ಉಂಟು. ನಾನು ಮಾನುಷ್ಯ. ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಯ. 'ಹಸು ಮಗುವನ್ನು ಹುಲಿಯಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ಭಯವಿಷ್ಟಂತೆಯೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾವಣಾಸುರನನ್ನು ವಾಲಿಯು ಕೊಂಡೊಯ್ದು, ಅಂಗದನ ತೊಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಲು, ಆ ಹತ್ತು ತಲೆಯವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಗುವು ಸಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಮಾಡಿತಂತೆ. ಅದೇ ದಶಕಂಠನು ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ತಿವಧನುಸ್ಸನ್ನೆಳೆಯಲು ಜನಕಮಹಾರಾಯನು ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, 'ಹುಲಿ ಬೇಟೆ'ಗೆ ಹೊರಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹುಲಿಯನ್ನೆದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವು ಬಂದದ್ದು ಹೇಗೆ? ತುಸಾಕಿ ಅಥವಾ ಪಿಸ್ತೂಲು, ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ. ಹುಲಿಯ ಪೌರುಷವು ಇವುಗಳ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಜನ್ಮಾಗ ತಿಳಿದವನಿಗೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಸರ್ಕಸ್ಸಿ'ನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ನಾಯಿಗಳಂತೆಯೇ.

ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬೋಣ. ಅದು ಎಂದೂ ಕಾಣದ್ದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಭಯ. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೋ 'ಅದೇನೋ ಓಡಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇನಿರಬಹುದು? ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುನೋಡೋಣ' ವೆಂಬ ಕುತೂಹಲ. ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ 'ಭಯ'ಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾರಣ ಕಂಡುಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವುದಾದರೂ

ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಾಗಲಿ, ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದು, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ಭಯವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಾಗಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ 'ಭಯ'ವೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ.*

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ತಂದೆಯು ಬಂದಕೂಡಲೇ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಎಂಬ ಭಯ. ತಂದೆಯು ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಅದರ ಸುದ್ದಿಯೇ ಎತ್ತದಿದ್ದರೆ, ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯ. ತಾಯಿಯೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾರಾದರೂ 'ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದರೆ ಭಯ ; ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಭಯ ಅರ್ಥ ಕಡಿಮೆ ಆದಹಾಗೇ. ತಂದೆಯೇನೂ ಮಾಡದೆ 'ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಓಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದರೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭಯ ; ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕೇಟನ್ನು ಹಾಕಿದಲ್ಲಿ, 'ಇಷ್ಟೇ ತಾನೆ...'

".... ರಗೆ ವ್ಯಾಸಾಗದೇ ಉಂಟೇನೋ !"

" ಅದೇನೋಪ್ಪ ! ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ನನ್ನೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ; III ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ—ಎಂದರು."

*'The prestige of mystery by which so many adults are still influenced is compounded of fear and curiosity'

—Larguier des Bancels.

“ಸರಿ-ಅವರಿಗೆ ಆಗದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂಗೂ ಆಗೋ ಹಾ
ಗಿಲ್ಲ. ಎಂ.ಎ., ಪ್ಯಾಸು ಮಾಡೋದು ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾ
ದರೆ, ಡಾಕ್ಟರೂ ಮಾಡೋ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ !”

ಇದು ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಚಾರ ; ನಾನು ಕಾಲೇಜಿ
ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಎಂ.ಎ., ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ
ರು. ಹುಡುಗರು-ನಮಗೆ ಅವರ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ !
ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರು ತೇಗ-ಡೆಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ
ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ‘ಭಯ’
ವೇ. ಇದಾದ ಒಂದು ವಾರದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಘವನೇ
ಬಂದು ಹೇಳಿದ—

“....ರಿಗೆ ಎಂ.ಎ., I ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆಯಿತಂತೋ ! ಈಗ
ತಾನೇ ‘ಟಿಲಿಗ್ರಾಂ’ ಬಂತು.”

ನಾನು ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಎನು ಸಾರ್, ಪ್ಯಾಸೇ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರಿ !”

“ನನಗೆ ಆಗ ಹಾಗೆ ತೋಚಿತು. ಈಗಲೂ ನಾನು ಬರೆ
ದದ್ದು ನನಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಜಿನ್ನಾಗಿರಬಹುದು !”

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಟಾಪ್ಯವನ ಹೆ
ಚ್ಚಾಗಿ, ಆತನಿಗೆ ಓದಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂ.ಎ.,
ಆಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉತ್ತೇಜನವೂ ಸಿಗು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಜೀವನಾನುಭವ ಆ M.A., ಮೇಲಿತ್ತು.
ಇದರಿಂದ ‘ಪ್ಯಾಸ’ ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು
ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಸಂಶಯವೇ ಭಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. † ವ್ಯಕ್ತಿ

† Transference (Ribot). Studies in
Psycho-analysis by Bandovin—p. 55

ಭೇದದಿಂದ ಈ 'ಭಯ'ವು, ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಚಿತ್ರವಿಧಿಗಳ ನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಷೆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ 'ಭಯ'ದಲ್ಲಿರುವ ಭಯವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ, ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯು ಬಾಯ್ಬೆರೆದು ಕಾದಿದೆ ಎಂಬೊಣ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಎದೆಯೊಡೆದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡೋದೇ; ಅಥವಾ, ಭಯವು ವಿಪರೀತವಾದರೆ ಓಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಾಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾಗಗಳು 'ಇದು ಹುಲಿ' ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೆದುಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕೂಡಲೆ ಮೆದುಳು 'ಅಸಾಯ! ಓಡಿಬೇಕು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಓಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ. 'ಭಯ'ವು ವಿಪರೀತವಾದರೆ ಕಾಲುಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ 'ಭಯ'ವು ಪಂಜೇಂದ್ರಿಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಯ; ಎಂದೂ ಕೇಳದ ಶಬ್ದವಾದರೆ ಭಯ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಶಬ್ದವಾದರೂ ಭಯ; ಎಂದೂ ಮುಟ್ಟದೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಭಯ. (McDougall—The emotion of *fear* is the psychological translation of the instinct of *flight*. For discussion on this, see p. 79—Studies in Psycho-analysis by Bandovin, translated by E. & C. Pasel.)

ಕತ್ತಿ ಕಿರುಬಗಳಿಗೆ ಈ 'ಭಯ'ವೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಕೈಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ಅವು

ವೋಲೆ ಬಿದ್ದು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವನು ಆಡೆಗೆ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅವನಿಗೆ ಭಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಕೈಕಾಲು ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ, ಆ ಭಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ, ಅವನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಂದು ವದಂತಿ.

ಜೆರಳೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯ ; ಇಲಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವಸ್ತುವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಇರಬಹುದು. 'ಬಾಬಯ್ಯ ವೇಷ'ವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಯ ; ನಮಗೋ ನಗು. ಜೇಮ್ಸ್ ದಿ ಫಿರಿಸ್ಟ್ (James the First) ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ಆತನು ರಣಹೇಡಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಜೆಯೋ ಎಂಬಾತನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಿರಬಹುದು (Direction of Desire by Bligh). 'ಎಲೆ ಕ್ಷೈಕ್' ಒಲ್ಪ' ಹಾಕುವಾಗ ಒಂದು ಸಲ 'ಝಳ' (Shock) ತಗುಲಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹಾಕಲು ಹೋಗುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆಯೇ !

"ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಉದುರುತ್ತೆಯೆ ! ಹುಡುಗ ರನ್ನ ಹೊಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಭಯವಿರುತ್ತದೆಯೆ ? ಭಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ 'ಓದು-ಗೀದು' ಎಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆ ? ದಂಡಂ ದಶಗುಣಂ ಭವೇತ್. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಲ್ಕು ಚನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಹುಡುಗ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಛಡಿ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗ ಮದ್ದಿಯಾಗೋದೋ (Spare the red and spoil the child = ಛಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ವೋಲರ ಮದ್ದಿ). ಹುಡುಗರು ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಒರಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ

‘ಭಯ’ವಿರಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಡುಗಬೇಕು—ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಬರಬೇಕಾದರೆ” ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೇ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿಯೂ, ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ‘ಭಯ’ದ ಮೂಲಕ ವಾಠಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತುಂಟಹುಡುಗರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ—ಕೋದಂಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಆಗ ‘ಭಯ’ ಬರುತ್ತೆ, ತುಂಟತನವಿಂತುಹೋಗುತ್ತೆ. ಮಗುವನ್ನು ವಾಠ ತಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಅವಕ್ಕೆ ‘ಭಯ’ವನ್ನು ವೊಡಲು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಪಾತ್ನಿ ಮಾತೃ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು—ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಭಯವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನೇ ತಿಳಿಸಬಾರದೆಂದೂ; ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ‘ಭಯ’ದಿಂದ ಕೇಡೇ ಹೊರತು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದೇ! *ಬೂಜಿ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ ಈ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಈ ಒಬ್ಬ, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದೊದಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಉಳಿಸುವದಕ್ಕೆ, ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಾದದ್ದು—ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು.

* Claustrophobia. Case of Gerard. p.161. Studies in Psycho-analysis, by Bandovin.

“ಅಚಾರ್ಯೆ, ನಿಮ್ಮಗ ಬೇವಿನಕಾಯಿ ತಿಂತಾನೆ—”

“ಕಹಿಯಾದರೆ ಅವನೇ ಬಿಡ್ತಾನೆ.”

ಅವರವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳ ಪರಿಣಾಮವು ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

“ಶೆಟ್ಟಿ, ನಿಮ್ಮಗ ತುಪ್ಪ ಚೆಲ್ಲಿದ.”

“ಅಯ್ಯೋ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ.” (ಮನ ಸ್ಪಂದನ) ಏನೋ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಹಾಗೆ ಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಚೆಲ್ಲೋದಿಲ್ಲ.

ಶೆಟ್ಟಿ ಮಗ ತುಪ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ದಾಂ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸವರಣ್ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತುಪ್ಪವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದ. ತುಪ್ಪವನ್ನು ಬಳಿಯುವ ನೆಪದಲ್ಲ ಸವರಣ್‌ನೂ ಅದರೊಳಗೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡ. ಹುಡುಗನ ವಿಚಾರ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಹುಡುಗರು ಏನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದುಕೊಂಡರೆ, ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಂತೆಯೇ. ಅದಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಯಪಡಿಸಿದರೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉಪಕಾರವೂ ಮಾಡಿದಹಾಗಲ್ಲ.

ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಂತಿರಲಿ ; ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ ಕಾರವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಮನಿಗೆ ಲೆಖ್ವಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬೋಣ. ಅವನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದರೆ, ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಕೆಲವರ ಮತ ; ಅಂದರೆ ‘ಭಯ’ದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವ ಮತ.

ಸಲಸಲಕ್ಕೂ, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲು ಜೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ರಾಮುಗೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ. ಲೆಕ್ಕ 'ಪೀರಿಯಡ್' (Period) ಒಂದೊಂದನೆಯೇ 'ಆಯ್ಕೋ ಬಂತಲ್ಲವು! ಈ ಹಾಳು ಲೆಕ್ಕ ಯಾಕಿಟ್ಟರವು!' ಈ ವಿಧವಾದ ಆಲೋಚನೆಯೇ! ಹೀಗಾಗಿ ಲೆಖ್ಪುವೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲೆಂದ ರಾಮು 'ಪರಾಠಿ'ಯಾಗುವ ಸಂಭವವೇ. ಇದೇ 'ಭಯ'ವು ಆವನ ಜನ್ಮವಾಗಿ ನಾಟದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ತನ್ನೂಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಜಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದಂತೆಯೇ! ಬಿಸಿಹಾಲಿನಿಂದ ಮೂತಿ ಸುಟ್ಟಮೇಲೆ, ಹಾಲು ತೋರಿಸಿದರೆ ಓಡುವುದೇ. ಹೀಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವವೂ ಕೂಡ. ಲೆಖ್ಪು - ಹೊಡೆತ, ಇವೆರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ, ಲೆಖ್ಪುವೆಂದರೆ ಹೊಡೆತ ತಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ. "ವಾಯಸದ ಬಿಸಿ ತಗುಲಿದ ಮಗು, ಮೊಸರನ್ನೂ ಊದೋದೇ." ಭಯ ಸಂಕಟ ಮುಂತಾದುವುಗಳೋಡನೆ, ಎನು ಹೇಳಿಕೂ ಟ್ಪರೂ ಅದು ಬರುವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಜ್ಞಾನವಕದಲ್ಲೆರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. (Case of Marcel. No. 2. Studies in Psycho-analysis Baudouin—p.p 176. The Psycho-analytical Method by Pfister, translated by Dr. Payne, p. 221 and for *emotion* p.51.)

ಭಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೆದುಳು ಆವನ ಸ್ವಾಭೀನ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಕಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಂಗವಾದದ್ದೂ ಒಂದು ಲೆಖ್ಪುವಾಡೆಂದರೆ, ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು? ಹ.ಡ.ಗನ ಮುಂದೆ 'ಭಯ' ಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, 'ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಎಷ್ಟು' ಎಂದರೆ,

ಅವನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು ; ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಭಯ'ದಿಂದ ಜ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ; ಇದು ಮನೆಯ ಹಂಗು ಸರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.

ಕೆಲವರಿಗೆ 'ಲೆಪ್ಟಿ'ದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಓಡೋದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹೀಗೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಲ, 'ಲೆಕ್ಟಿ' ಬರದೆ ಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು ಕಾರಣವಲ್ಲ; ಈ 'ಭಯ'ವೇ ಕಾರಣ. 'ಭಯ'ವನ್ನೂ 'ಲೆಪ್ಟಿ'ವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಶೇರಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ, ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ, 'ಲೆಪ್ಟಿ'ವು ಮಾಯವಾಗಿ, 'ಭಯ'ವೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗನು 'ಲೆಪ್ಟಿ' ಮಾಡಿ, ಉಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರೆ, 'ಮಡ್ಡಿ, ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೋ-ಕತ್ತೆ' ಎಂದು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹಾಕಿದರೆ-ಸುಲಲಕ್ಕೂ ಹೀಗೆ ಆದರೆ, 'ನಾನು ಮಡ್ಡಿ, ನನಗೆ ಲೆಪ್ಟಿ ಬರೋದಿಲ್ಲ' ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, 'ಲೆಪ್ಟಿ' ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸೇ ಬರದೆ, 'ಲೆಪ್ಟಿ'ಕ್ಕೆ ಬದ್ಧದ್ಯೋಷಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲೆಪ್ಟಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟವೊದಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಯಾರು ತಾನೆ, ಲೆಪ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ? (Displacement. Baudouin writes, 'transference attended by forgetfulness, complete or partial—').

'ಭಯ'ದಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ? ಇದು ಭಯವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದರಿಂದ. ಆಮೇಲೂ, ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಬಂದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ, ಹೊರತು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಮಾಡಕೂಡದು. ಈ 'ಭಯ'ವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ? 'ಭಯ'ದಿಂದ ಒದಗಬಹುದು

ದಾದ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವುದರಿಂದ ; ಇದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟದ ಬದಲಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ. ವೊರಲನೆಯ ಸಲ ಲೆಖ್ಪುವನ್ನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದರ ಬದಲು, 'ಇದು ಸರಿ, ಇದೂ ಸರಿ. ನೋಡು ಇಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪು-ಎರಡು ಎರಡು ಎಷ್ಟೋ-ನೋಡು ಏದು ಹಾಕಿದ್ದೀಯಲ್ಲೋ-ಇದು ಸರಿಮಾಡಿದರೆ ಆಯ್ಕೆಪ್ಪು. ನೋಡು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ, ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಗದೇ ನೋ' ಎನ್ನುತ್ತಲೂ, 'ಹೋದಸಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಸಲ ವಾಸಿ, ಇನ್ನೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು—ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಮಾಡು, ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ. ಬೇಸ' ಎನ್ನುತ್ತಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು, ನೋಡಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸರಿ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷ ; ಈ ಸಂತೋಷವೇ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು. ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪೋಟಾಪೋಟಿ, ಅವನು ಹತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳನೇಕಕ್ಕೆ, ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಯವೇ ಕಾರಣ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದರಿಂದ ಉಪಕಾರವೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗುಂಟು. 'ಭಯ'ದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ; ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನ ಪಡುತ್ತವೆ. ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಮಗೆ 'ಭಯ' ವುಂಟಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣವಿಡುವ ಸಂಭವವುಂಟು.

ಕೆಲವುಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಸ್ಥಿಗೆ ಅನುನಯ ಪಡಿಸಲು ಭಯವು ಸಹಕಾರ. ಕಾನೂನಿಲ್ಲ ಈ ತೆರದ

ಭಯವುಂಟು. ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತಿರಬ ಭಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೂ ಉಂಟು.

ಯಾವ ಭಯದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೋ, ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡುವಾಗ, ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಾವಾಗಿರುವೆ, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಂತೆಯೇ! 'ಭಯ'ವು ಅವರಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಇದೇ ತಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿತೆಂದು ಪರಿಶೋಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ತಾನಾಗಿ ತಾನೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಾವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದಂತೆ, ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದು, ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲುಗಳಲ್ಲ, ಮದ್ದು ಗುಂಡುಗಳಲ್ಲ ; ಭಯರಹಿತರಾದ, ಧೀರರಾದ ಹುಡುಗರು. ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಈ ರಸದ, ಸಾರವನ್ನು ವಿಧ್ಯಾವಂತನಾದ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದೇ. ಅಲ್ಲವೆ ?

ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ

ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದವು. ಎದ್ದು ಬೆಳೆದಾಗ ಅದರ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲ ವನೂ ಹೆಚ್ಚು ತ್ವರೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸಿದರು. ಆ ದಿನ ಸಾಂಸುಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಬೀದಿಬಾಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೆಚ್ಚು ವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕಾರಿದರು.

“ ಇದಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ”

“ ಎಣ್ಣೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ ? ”

“ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತ್ವರೆಯೇ ? ”

“ ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಎಣೆ ಬೇಕಲ್ಲ ! ”

ಹೀಗೆಯೇ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಆರು ವರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಹತ್ತಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು? ಇದು ಹೇಗಾಗುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ “ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ ” (Curiosity) ನಮ್ಮನ್ನು ಅದರ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮೃಗ

పక్షి గళల్లియూ ఇదుంటు ; యావదాదరణ ఒందు ధళ ధళిసువ పదార్థవన్ను నోడిదరె కాగేయు బందు కుక్కత్తదే. ఇదక్కే సుబోధకత్తవే: కారణ.

యోసదాగి ర్యేల్వీయన్ను కండ ర్యేతరు మాతనాది కేంద్ర కథేయన్ను ఒదిద్దేవే, ఆదరంతయ: నావు నమ గే తోరిబంద సలకరణే ముంతాదువుగళన్ను నావే లూహిసికొళ్ళుత్త్రేవే. హళది కమలవన్ను తావు నోడి ద్దిరేను? కలువరు “ ఆదేల్లాదరణ లుంటి?” ఎన్నబతుదు. ఆదరే బింగళొరినల్లి లాలబాగో సొప రంబిండేంటరాద మి|| కృంబిగలోరవరు ఇదన్నుకుడు కి తందు బిళిసిద్దారే, ఇదక్కే అవర హేసరే: కేంద్రలా గిది. తావు ఆదన్ను నోడిబీకేందు కుతొహలవు తమ గిల్లవే? హాగేయో: హసురు గులాబి హూ సప.

ఇద్దకిద్ద హాగేయో: “ ధధ ధధ ” శబ్దనాగుత్త దేంబోణ; ధ్యేయశాలిగళు ఇదక్కే హేదరదే అదో నేందు నోడిదువుదక్కే హోగువరు ; ధ్యేయవిల్లిద్దరే సుబోధకత్తవ బదలు భయవుంటుగి, వ్యే క్యే నడుగ లారంభిసి, ఎను మాడువుదక్కొ తోజుదే ఇద్దదేయో: బిద్దిరబీకాదిత. ముద్రామంజుషదల్లి వణిసిరువ బోణినినల్లిరువ సింహద తంక్రవన్ను తిళియువుదక్కే ముంజి ఒందేడే భయవు మత్తొందేడే సుబోధక త్వవు, ఇవేరడణ లుంటాగి, అదు ‘ కణ్ణా కట్టు ’ ఎంబ అభిస్రాయవన్ను నమ్మల్లి హుట్టిసుత్తదే: సు బోధకత్తవు భయవు ఎరడు సేరి ఒవేమ్మొమ్మే దిగ్గ్ర వేయన్నుంటుమాది, అదు యావుదాదరణ ఒందర ‘ ముహిమే ’ ఎన్నువంతే నమ్మల్లి ఒందు విజిక్రవావ

ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟೋಸಲ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಜನರಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಠಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಣಷ್ಟು ಗೌರವ ಬರಲೆಂದೂ ಜ್ವಾಲೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಆ ಮಠಗಳಮೇಲೆ ಒರೆಯುತ್ತಾರೆಂತ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾಸ್ಪರಸ (Phosphorus)ವನ್ನು carbon-di-Sulphide ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅದರಿಂದ ಬರೆದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಅಂದ ಕ್ಷಣವೇ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಭಯವು ಮಾಯವಾಗಿ ಭಾಸ್ಪರಸ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ಸ್ವೇಜವಾದದ್ದು. ಒಂದು ಮಗು ತಾಯಿಯನ್ನು *“ನಾನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ತಾಯಿ ಏನನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು? “ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬಾರದು. ಮತ್ತೆ ಕೇಳದರೆ ಒದೆಯುತ್ತೇನೆ ನೋಡು ” ಎಂದರೆ,—ಇದರಲ್ಲಿನೋ ಸ್ವಾರಸ್ಯವರಬೇಕು, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಮಗುವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಅವರೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೈದರೆ, ಇದೇನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಸಂಗತಿ, ಇದನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಅನಂತರ ಕೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

* Educational Psychology-Fox.

Mark how the infant sitting on

‘మక్కళు శిశుదుదక్కెల్లా, తాయీయు లుత్తర కేఱి
 డువుదు బహళ ప్రయాసవో సరి. నన్న మగనిగి నాల్కు
 వర్ష ; ఒప్పను ఒందు శరడియన్న తందు, నమ్మ
 మనేయ ముందే ఆడిసిదను. ఆదన్న ముట్టచేకెం
 దాకీ, ముట్టవుదక్కె జెదంకే. మనేయల్లి జంగవరు
 ముట్టబీడవేందరే ఆవనిగి జెదంకే మత్తవ్వాగువుదిల్లవే?
 ఆవను ఆడిసి జెదంకేబీడవేందమోలే మగువు “ ఆప్పు,
 శరడిగొ జాబి ఇదీయే ? ” ఎందను.

“ ఇదీయప్ప ”

“ యాకే కాణ్ణోదిల్ల ? ”

“ శొదలు జెజ్జా గిదీయప్ప ”

your knee thrusts into your face the
 toy it holds, that you may look at it.
 See when it makes a creak with its
 wet finger on the table, how it turns
 and looks at you; does it again and
 again look at you; this saying as
 clearly as it can — “ Hear this new
 sound ” Watch the elder children
 coming into the room exclaiming—
 “Mamma, see what a curious thing,”
 “Mamma, look at this,” “Mamma
 look at that” a habit which they
 would continue, did not the silly ma-
 mma tell them not to tease her”

Spencer - Intellectual Education.

“ ನಮಗೇಕಿಲ್ಲ ? ”

“ ನಮಗೂ ಬರುತ್ತೆ, ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯೋ ದಿಲ್ಲ ” .

“ ಆದೇಕೆ ? ”

ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ತೋಷದೆ “ ನಾವು ಮನುಷ್ಯರು, ಅದು ಕರಡಿ ” ಎಂದೆ. “ ಆದೇತಕ್ಕೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತೆ ? ಆದೇನು ? ಅದೇಕೆ ? ” ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವುದು ಅವರಿಗೆ ನೈಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯದೆ, ಅವರು ಕೇಳುವುದು ತಪ್ಪೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿಂದ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅವರಾಗಿ ಕೇಳಕೂಡದೆಂದು, ಅವರನ್ನು ಬೈದು, ಹೊಡೆಯುತ್ತೀವೆ. ಅವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ ; ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬರದ ಹಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇದೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಒಂದು ತೋಟಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. “ ಈ ಹೂವು ಏತಕ್ಕೆ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ ? ” “ ಅಲ್ಲದ ಮರ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ, ಬಾಳೇಗಿಡ ಬೆಳೆಯೋದಿಲ್ಲ ? ” ಇಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರಾರು ? ಏನಾದರೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮಕ್ಕಳು “ ಇವರು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಎಳೆ ಮಗುವಿನಿಂದ ಮೊದಲು ಮೃಗಗಳ ವರೆಗೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ, ಇದು ನೈಜವಾದದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ವೇಳೆ, ಇದ ರೊಡನೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳೂ ಬರುವುದುಂಟು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲೋಸುಗ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎಂ. ಎ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

I. ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳ ಶಿಶುವನ್ನು ತಾಯಿಯು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರಲು, ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, 'ಭೂ' ಎನ್ನುವುದು.

(ಅ) ಮೆಲ್ಲನೆ 'ಭೂ' ಎಂದಾಗ (ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ)- ಶಿಶುವು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಟ್ಟು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿತು. (ಸರಿಶೋಧಕತ್ವ)

(ಆ) ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಭೂ' ಎಂದು, ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಕೊಂಚ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು. ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತೋರಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ನಗುವೂ ತೋರಿಬಂತು. [ಭಯ ಮತ್ತು ನಗು]

(ಉ) ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ಭೂ' ಎಂದು, ಹಟಾತ್ತಾಗಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಶಿಶುವು ಮುಖವನ್ನು ಆಡೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿತು. [ಭಯ] ಪುನಃ ಇದೇ ವಿತಿ ಮಾಡಲು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

(Psychological Studies — July 1926. p. 23)

II ಕೋತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮತ್ತು ತೋರಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು.
[The Psychogalvanic Phenomenon in Monkeys]

- (ಕ) ಇರುವೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದುದಕ್ಕೆ - ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ [ಭಯ]
- (ಉ) ಕೋತಿಯ ಕಿವಿಯನ್ನು ಇರುವೆ ಕಚ್ಚಿದಮೇಲೆ, ಇರುವೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ - ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರುವುದು; ಇರುವೆ ಓಡಾಟವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು [ಭಯ - ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]
- (ಗ) ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಗೀಚಿ ಕೋತಿಯ ಮೂತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ—ವಾಸನೆ ನೋಡಿತು. ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ಎರಡನೆಯ ಸಲ—ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ಮೂರನೆಯ ಸಲ—ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತುಟಿಗಳನ್ನು ವಲಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸುಟ್ಟಿತ್ತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತೋ ಏನೋ [ಭಯ - ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ—ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ - ಭಯ] ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ ಭಯವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ; ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ.

ಐದನೆಯ ಸಲ—ಮೂತಿಯನ್ನು ಎಜೆಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿತು. ನೋಡಲೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. [ಭಯ]

ಆರವೆಯ ಸಲ—ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನ ಕೈಯನ್ನೇ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. [ಭಯ - ಕೋಪ]

III ಒಂದು ಬದುಕಿರುವ ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆ ಯೊಳಗಿಟ್ಟು, ಕೋತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು—ಅದನ್ನೇ ಸೋಡುತ್ತ್ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ. [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಜ) ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಕೋತಿಯು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆನೋ ಮೂರುಸಲ ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು.

ಕೋತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂಜರಿಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಜ್ವಾಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂತು [ಭಯ - ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ] ಸರನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆಯಿತು [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ - ಭಯ] ಪುನಃ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು.

IV (ತ) 'ಬೊಂಬೆ' ಪಿಸ್ತೂಲು ತೋರಿಸಲು, ಕೋತಿಯು ಅದರ ಕಡೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ನೋಡಿ, ಮೂತಿಯನ್ನು ಆಜೆ ತಿರುಗಿಸಿತು. [ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(ಧ) ಪಿಸ್ತೂಲು ಹಾರಿಸಲು - ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಗಿತು [ಭಯ]

(ದ) ಮತ್ತೆ ಹಾರಿಸಲು - ಮೈ ಕೈ ನಡುಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಕೋತಿಯು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು [ಭಯ]

(ಢ) ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾರಿಸಲು-ಪಿಸ್ತೂಲು ತಬ್ಬವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಭಯವನ್ನು ತೋರಿತು.

V (೬) ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ - ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಅಣಕಿ ಸುತ್ತ, ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ [ಪರಿಶೋಧಕತ್ವ]

(೮) 'ಭೂತ' ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಲು - ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು, ಒಳುವುದಕ್ಕೂ, ಅದರೊಡನೆ ಹೊಡೆದಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಣಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. [ಭಯ-ಕೋಪ]

VI ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಡ್ಡಿ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಎದೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಬ್ಬಿಸಲು, ಭಯದಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಮೈಕೈಯನ್ನು [ಪರಿತಾಪದಿಂದ] ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

Psychological Studies — July
[1226 p. 51]

ವಾಸ್ತವವಾದ್ಯಂತ ನಮ್ಮವರಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ. ಹುಡುಗನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಾರೆ ; ಅವನಿಗೆ ಎಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಉದ್ದೇಶ. ನಮ್ಮಲ್ಲಾದರೋ " ಶುದ್ಧ ತಲೆಹರಟೆ. ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಕೇಳದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯಲ್ಲೋ " ಎಂದು ಪುನಃ ಹುಡುಗನು ಉಸಿರೆತ್ತದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಡಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತುಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.*

*In adult life the chief result of the 'stunting or dwarfing of the curiosity

ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಈ ಸುಶೋಧಕತ್ವವೇ ಮೂಲ. ಇದಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಹಿಂದೆ ಅವುಗಳ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಏನೇನು ಮಾಡಿದರೋ, ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಗನು ಮಾಡಬೇಕು; ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ತರ್ಕಿಸಿದರೋ, ಊಹಿಸಿದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇವನೂ ಮಾಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಈಗಿನ ಮತ.

ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆ ಹುಡುಗನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಏನಾದರೆ ನಮಗೇನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲದ ಬೈಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುವುದು—ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೇ ತಂಟೆಯೇ ಬೇಡೆಂಬ ಹುಡುಗರೂ, ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನೊಳಕೊಂಡಿರುವರೋ ನೀವೇ ಊಹಿಸಬೇಕು.

ನ್ಯೂಟನ್ (Newton) ನು ಒಂದು ಸೇವಿನ ಹಣ್ಣು ಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದೇತಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತೆಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿ, ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಮಿಕ್ಕ ವದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವದಾರ್ಥಗಳ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ನಾವಾದರೋ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತರೂ ಕೂಡ “ ಏನಪ್ಪು, ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಬೇಕು—” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ ಮಾರ್

impulse, which is too frequently produced by our system of Education, is ennui and lack of interest in life

The Direction of Desire-Bligh.

ಧಾತಾಡ ಮಹೀಪತಿ:—” ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಪ್ರಸಂಗ
 ಜನೇಲ್ಲವೂ ಮಾಯೆಯೆಂದು ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ
 ಹುಟ್ಟಿತೆಂದದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ವಿಜಿ
 ತ್ರವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಸಲ
 ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೀವೆ? ‘ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿ’ಯನ್ನು ನೋ
 ಡದೇ ಇದ್ದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿದ್ದೀವೆ ಅದರೊಡನೆ ಆಟ
 ವಾಡಿದ್ದೀವೆ. ಅದೇತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಯೋ
 ಚಿಸಿದ್ದೀವೆಯೆ ?

ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ
 ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡು
 ತ್ತದೆ. ಸಕ್ಕದ ಮನೆ ರಾಮರಾಯನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ
 ನೆಂತಲೂ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರನ್ನು ಜಿಗುಟಿದರೆ
 ಏನಾಗುತ್ತೋ ನೋಡೋಣವೆಂತಲೂ, ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.
 ಮನೆಯಲ್ಲ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲರೂ ಕೂತು ಗೊಡ್ಡು
 ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಅವರಿವರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಕ
 ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮೂಲ.

ತಮಗೆ ಉಪಯೋಗವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ
 ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರವರ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವು ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ
 ವನ್ನು ಜನನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.
 ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವದ ಮೂಲಕ ಹುಡುಗ ಮನ
 ಸ್ಸನ್ನು ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆ ಎಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವುಗಳಿಂದಾ
 ಗುವ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದ
 ನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ
 ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಥೆಯಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ “ ಮುಂದೇನಾಗು
 ತ್ತೋ ? ” ಅಥವಾ “ ಹಾಗೇನು—ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿರ

ಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ತೋರಿ. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹುಡುಗರು ಕೇಳುವರು, ಇದರಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುಭ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ; ಆಗ ನಾವು ತಂತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ, ಒಂದು ತಂತಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ “ಆಪ್ತ. ಸಿಕ್ಕಿತು, ಸಿಕ್ಕಿತು” ಎಂದು ಕೂಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಏನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ “ಇಗೋ ತಂತಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಪ್ಪ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ತಂತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು.

“ ಹೀಗಲ್ಲಪ್ಪ ತಂತಿ ಕೊಡೋದು ”

“ ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ? ”

“ ಹೇಳ್ತೀನೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ; ನಿನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ”

ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂಚೆಯವನು ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು.

“ ಆಪ್ತ ಎಲ್ಲಿಂದಪ್ಪ ? ”

“ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ”

“ ಅದು ಹೇಗೆ ಬಂತು—ಅವನು ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದನೇ ? ”

ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಒಂದಕ್ಕೂ ‘ ಅದು ಹೇಗೆ ? ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕೊನೆ ?

ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಸ್ವಾಯಂವು ಎರಬುದನ್ನು ಹೇಳು

ವಾಗ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಅಂಚೆಯ ಚೀಟಿಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬಹುದು. ಆಯಾ ದೇಶಗಳ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತುಹಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಗದವು ಒಂದೂರನ್ನು ಏಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದೂರನ್ನು ಸೇರುವವರೆಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗುವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಜನರು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ, ತಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಎಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ; ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತುಹಲವನ್ನು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾಡಲಾರತೆ? ಎದ್ದೆಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದುದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ; ಇಂತಹ ಎದ್ದೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವಿಂದಲೇ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡಗಳಂತೆ, ಹದ್ದುಬದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲ ಗಿಡಗಳು ನೆತ್ತಿಸಿಹೋಗುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಬುಡ ಮುಟ್ಟಿ ಕತ್ತಿಹಾಕುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡದೆ, ರಮ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಸುವಂತೆ, ಈ ಪರಿಶೋಧಕತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ

ವಸಂತಯುತ್ತು, ರಮಣೀಯವಾದ ಉದ್ಯಾನವನ, ವೃಕ್ಷ ಲತೆಗಳು ಫಲವುಷ್ಟುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ನಗುತ್ತಿವೆ. 'ರಮಣಿ, ನಿನ್ನ ತುಟಿಯ ಗೆಂಪನ್ನು ಅಣುಕಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ದಾಳಿಂಚೆ ಹೂವನ್ನು ನೋಡು. ನಿನಗಾಗಿಯೇ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವನು; ಲತೆಗಳು ಫಲಭರಿತವಾಗಿರುವು ರಮಣಿ, ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ನೋಡದಂತೇ ತಕ್ಕಿರುವೆ?' ಎನ್ನುತ್ತ ಗಂಡು ಪಾರಿವಾಳವು, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ಎಡೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ 'ಗುಟ್ಟು ಗುಟ್ಟು' ಎಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನಲಿದಾಡುತ್ತಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಜೀವಿಸು ಮಗದ ಮೇಲಿನ ಗಿಣಿಗಳು- 'ದಂಪತಿಗಳು ನಾವು, ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗ್ಲೇವೆ. ಇದೇನು ನಾಚಿಗ್ಲೇಡು!' ಎನ್ನುತ್ತ, ಬುದಿರ ಹತ್ತಿ ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸರಿಯುತ್ತಲಿವೆ. ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವ ಕಾಗೆಯು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ 'ಮನುಷ್ಯರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಆರಾಮವು ಎಷ್ಟು ರಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ, ಅವಳಿನ್ನೂ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಲಲ್ಲ?' ವೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಕೋ ಗಿಲೆಯೋ ಪಂಚಮಸ್ವರವಿಂದ ಮಧ್ಯಮಾಸವು ಬಂದಿತೆಂದು ತನ್ನ ವೋಹದ ನೆಲೆಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಲಿದೆ.

ಕ್ರಿಯಿಕೀಟಾದಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವೊದಲನೆಯ ಧರ್ಮ. ಅನಂತರ ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಸು ಎರಡನೆಯದು - ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ (Sexual Instinct).

ಇಂಥಹದನ್ನು ಹುಡುಗರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಹುದು ? ಎಲ್ಲಾ ಪೋಕರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಗೃಹವ್ಯಕ್ತಿ ರಿಗೆ ಸರಿಯೆ! ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವವರೇಷ್ಯೋ ಮಂದಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನರಿಸಿ, ಎರಡರ ಮೇಲೆಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದೇ ಎದ್ದೆ. ಇದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ (Sexual Instinct) ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಗೃಹವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಿ.—ಆದರೆ, ಗೃಹವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಲ್ಲ! ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಸಾರುತ್ತೀರಿ. ಮದುವೆ ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಲೇಕೆ? ಈಜು ಕಲಿಸದೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೆ! ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬ ನೆಪ ದಿಂದ ಘೋರ ವಾಪಕೂಪದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳುತ್ತೀರಲ್ಲ! *

‘ವಿವಾಹವೆಂದರೇನು? ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆ? ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇನು?’ ಈ ರೀತಿ ಕೇಳುವವರು ಅತಿ ಎರಳ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೂ, ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸುವವರೂ ಅತಿ ಎರಳ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಮುಂ ತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ, ಏನಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಾಗಲಿ ಆದರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳೇ! ಕಾಲಾಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾವೂ ಬದಲಾಯಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜೀವನವು ಟೊಳ್ಳೇ.

ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ; ಸೈಜಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾವ

ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ ; ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕುಗ್ಗುವುದೂ, ಹೆಚ್ಚುವುದೂ ಉಂಟಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ವ್ಯುಗಗಳಿಗೂ ಇದೇ ತಾರತಮ್ಯ. ಈ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳೂ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆದಂತಿದ್ದರೆ—ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಅಶ್ಲೇಷೆ ಇದೆ.

ತಂದೆಯಂತೆ ಮಗು. ಬೇವಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಎಷ್ಟೇ ತಿಳಿ ಕತ್ತಿಮರಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಕುದುರೆ ಮರಿಯು ಇದ್ದ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಕತ್ತಿಯೇ! 'ಮಠ'ದ ಗುಣಗಳು, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ—ಹೀನಸುಳಿ ಬೋಳಿಸಿದರೆ ಹೋಗುತ್ತೇಯೆ! ಎದ್ದೆಯಾದಲೂ, ತರಬೇತಿಸಿದಲೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಸಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದೇಶದಲ್ಲಿನ ವಾಕ್ಯವಾಕ್ಯವಾರಿಗಳು, ಕೆಲವು ಮನೆತನದವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿ ಕುಲತೆಯುಳ್ಳವರ ಕಡೆಯೇ ಅಲ್ಲ ; ವಿಲೋಪಿ (Delinquents) ಗಳ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1540 ಮಂದಿ ಪೈಕಿ, ಐದರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗವು ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದವರು ; 37 ಮಂದಿ ಭಗಂಧರವೇ ಮೂಂತಾದ ರೋಗಗಳನ್ನುಳ್ಳವರು ; 53 ಮಂದಿ 'ಪೂರ್ ಹೌಸ್' ನಲ್ಲಿದ್ದವರು ; 76 ಮಂದಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವರು ಮತ್ತು 229 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪೈಕಿ, 128 ಜಾರಸ್ತ್ರೀಯರು. ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

*Herbart Spencer - Education Ch. I.

(2) ಶಿಶುವು ಹುಚ್ಚಾಗಲಿ, ಎಲೋಪಿಯಾಗಲಿ ಆಗದೇಕಾದರೂ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಹುಚ್ಚಾಗಲಿ, ಎಲೋಪಿಯಾಗಲಿ ಆಗಿರಬೇಕು.

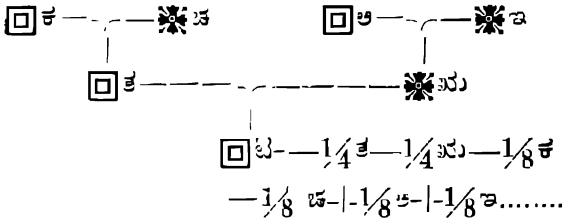
ಈ ತತ್ವಗಳ ನಿಜಾಂಶವು ಈ ಕ್ಯಾಲಿಕಾಕ್ ವಂಶದಿಂದ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಡೆಬೋಕಾ ಎಂಬುವಳು 'ಎಲು'. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲೋಸ. ಈ ವಂಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರೂ ಸುಯಾಗಿದ್ದರೆ (ಸ, ಸ,) ಶಿಶುವೂ ಸುಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಎಲೋಪಿಯಾದರೆ (ಸ, ಎ, ಅಥವಾ ಎ, ಸ) ಶಿಶುವೂ ಎಲೋಪಿಯೇ!

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಮಗುವಿನ ತೀಲಕ್ಕೂ, ತಂದೆ ತಾತ ಮುಂತಾದವರ ತೀಲಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಾಲ್ಟನ್ (Galton) ಎಂಬಾತನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಶಿಶುವಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಚಾಲು ಕಾಲು ಭಾಗ; ತಾತ ಅಜ್ಜಿಗಳ ಪಾಲು $\frac{1}{8}$; ಮುತ್ತಾತಂದಿರದು $\frac{1}{16}$; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆಂಬುದು ಈತನ ಮತ. ಕ, ಎಂಬಾತನು, ಚ, ಎಂಬಾಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನೆಂಬೋಣ. ಅ, ಎಂಬಾತನು ಇ, ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಿಕೊಂಡು ಋ ಎಂಬಾಕೆಯೇ ಮಗಳೆಂಬೋಣ. ಋ, ತ, ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ 'ಟ' ಹೆತ್ತರೆ, ಆ ಮಗುವಿನ ಗುಣಗಳು ಮೇಲೆಕೊಡದ ಸೂತ್ರದಂತೆ ಇಷ್ಟಿರಬೇಕು. — $\frac{1}{4}$ ತ- $\frac{1}{4}$ ಋ- $\frac{1}{8}$ ಕ- $\frac{1}{8}$ ಚ- $\frac{1}{8}$ ಅ- $\frac{1}{8}$ ಇ..... ಈ ಸೂತ್ರವು ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮೂರು ತಲೆಗಳ ನಂತರ

*Heredity in relation to Eugenics—
Davenport.

‡The Kallikak Family—Goddard.

ತಿಶುವಿನ ಚಾಲು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ ಊಹಿಸಬಹುದು. - ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂಬುದೊಂದೇ (Reid)

ವಾಶದ ಮೂಲಕ ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಕೆಲವು ಗುಣಗಳು ಬರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, ಹೊರೆವಳೆಯ ಮೂಲಕ ಚಾಲು ಬರುವುದೂ ಉಂಟೆ? ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೋಸುಗ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಕಲಿತರೆ, ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮರಿಗೂ ಸಹ ಅದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆಯೆ? ಅಪ್ಪ ಸಂಗೀತಗಾರನಾದರೆ, ಮಗನೂ ಸಂಗೀತಗಾರನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಯೆ? ಅಪ್ಪ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಗನೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾನೆಯೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು 'ಉಂಟು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಲಾಮಾರ್ಕ್ (Lamarck) ಎಂಬಾತನು ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು. ಆತನು ಇಡಕ್ಕೆ ದ್ರಾಷ್ಟಾಂತರವಾಗಿ ವೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಿರಾಫೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ವೃಗಗಳೂ ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಈ ಜಿರಾಫೆಗೆ ಎಲೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಕತ್ತೆನ್ನೆತ್ತಿ, ಮೇಲಾಗಡೆ ಇರುವ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ಎತ್ತಿ, ಅದರ ಕತ್ತು ಉದ್ದವಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಮರಿಗಳೂ

కూడ యుట్టుతల్లి యుద్ధవాద కత్తెనుట్టుకొండఁ జూట్టినవ్వు. పండితపుత్రులు ఎన్నో మంచి పండితపుత్రులారాగిరుత్తారేందమోలే ఇదర నిజాంశద విచారవాగి అప్పు యేళబీకాద్దిల్ల. ఇదేనాదరూ నిజవాగిద్ద పక్షదల్ల యడుగరిగే వాతయేళువుదేసేనో బహళ సులభ. తందే ఓచిరేదేల్లా మగనిగే బందమోలే ఇన్ను వాత ఏకే! అవాగ్నో కేడకే యేజ్ఞాగుత్తిత్తు? ఏకేందరే తందే ఏను కేట్ట కేలవగళన్ను మాడిద్దాగ్నో అదర ప్రతిఫల మగువిన వాలిగే బరుత్తిత్తు అదుదరింద మగువన్ను ఒళ్ళి దాగయల్లి ఇరువంతే తరబీతు మాడువుదు, ఈగినగింత, వావిర వాలు కష్టవాగుత్తిత్తు. ఆగ వంశదింద బంద యుళుకే అల్లదీ, యేరవళియిందే దొదగబయదాద కేడుగళూ వయ, మగువిన జాలన్ను బదలాయీసుత్తిద్దువు. యేగాదరూ ఆగలి, ఇదర నిజాంశవు ఇన్నో జేజ్ఞాస్పదవాగియే ఇదే.

ఈ విషయావక్తియ ముహత్వవన్ను వాత్తి మాత్మ మానవశాస్త్రజ్ఞులల్లి వేలొట్టవేదలు, తేలొరిసిదాతను ధ్రాయీడ్డెంబువను. (Sigmund Freud). ముక్కళన్ను అధోగతిగే తళ్ళువుదూ, అవుగళన్ను ద్వారమాడువుదూ, ఈ విషయావక్తియో, ఎంబుదు ఈతన మత. ఆడ్లర్ (Adler) ఎంబాతనాదరేలూ ముక్కళిగే 'అధికారద' ఆశీయే అవర జీవనదల్లి ముహత్వవన్ను జేలొందిరుత్తెందు ఒత్తి యేళుత్తిరువను. జంగ్ (Jung) ఎంబాతనన్ను కేళదర, ముక్కళ జీవనకేల్లా న్యేసర్గిక ధోలెధీయ బక్తియే కారణవేందు జేళి, అదకే 'లిబిడో' (Libido) ఎందు కరయూత్తిరువను. 'విష

ಯಾಸಕ್ತಿಯು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೂಲಕ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಸುಖ ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಬೇಗ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ (Freud).” ಈ ಮತವನ್ನು ಆನೇಕರು ಖಂಡಿಸಿರುವರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈಗ್ಗೆ ಯೂರೋಪು, ಅಮೆರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ‘ಸೈಕೋ ಅನಾಲಿಸಿಸ್’ (Psycho analysis) ಈ ಫ್ರಾಯಿಡ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ; ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ಚರ್ಚೆಯೇ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮೃಗಗಳಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆ (Instincts) ಗಳಿಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಲಿದೆ. ‘ಗ್ರಾಮೋಫೋಬಿಕ್’ ಇಟ್ಟರೆ, ಆ ‘ಪ್ಲೇಟು’ ಹಾಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಹಾಡೇ—ಆದರಂತೆ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಾದರೋ ಯಾವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ರೆಕ್ಕೆ ಹುಳಗಳು ಎದ್ದೊಡನೆ, ರೀಪವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅದರ ಕಡಗೇ ಹೋಗಿ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೆದುಳೆಂಬುದೊಂದಿದೆ. ಈ ಮೆದುಳಿನ ಮೂಲಕ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೋಧೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗಿದೆ. ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದನ್ನು ಅಮುಕಲು (repress) ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಅದು ‘ಆಡ್ಲದಾರಿ’ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ (Perverse). ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ, ವಾಯಿಲೆ ಸುಭವಿಸಿ, ‘ನೂರೋಸಿಸ್’ (Neurosis) ಆಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ.

‘ಏನೇ ಗಂಡಸರಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನೂ, ಬೈಯುವುದನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಿದಳಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತೆಂಬುದು ಹೊಡೆಯುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಆ ಟೀ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು.

ತಾಯಿ—ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ—

ಲಿನ್ನೆಟ್—ನಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ—ಜಿಕ್ಕ ಮಗು, ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ವಿಚಾರ ಏನು ಗೊತ್ತು ?

ಲಿನ್ನೆಟ್—(ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು) ನಿನಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿ—ಸರಿ, ಬೇಡ. ಗಂಡಂದಿರು ಕರಡಿಗಳು
(—*Husbands are horrid.*)

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಗಂಡಂದಿರು ಟೀಪಾತ್ರೆಯಂತೆಯೇ ಕೆಟ್ಟವರು.

ತಾಯಿ—ಟೀ ಪಾತ್ರೆ, ಏತಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು ?

ಲಿನ್ನೆಟ್—ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸುಡುತ್ತದೆ.

ಲಿನ್ನೆಟ್ಟಿಗೆ ತನಗಿಂತ ಜಿಕ್ಕನರಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮವಯಸ್ಕರಲ್ಲಿಯೂ, ದಾವಾಗಲೂ ಹೊಡೆವಾಟವೇ. ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿರುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮದುವೆಯೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಾತಜಾರದ್ದೇನೋ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ (*Case 1. Linette. Studies in Psycho analysis, Bandouin*).

ಈ ಎಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಮಗೀಗ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೇಡಾಗಿದೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನರ ಆಯುಃಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೂ, ಮಿಕ್ಕ ಜನಾಂಗದವರ ಆಯುಃಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ? ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ? ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ಫಾಡ್ಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರುಜುವಾತುಗಳಿಂದ ನಮಗಾಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.* ಈ ವಿಷಯಾಶಕ್ತಿಯ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ಈಗ ಜಿಳಿಯುವಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಅಡಚನೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನಾ ಕಡೆ ತೊಡಕುಗಳು ಬಿದ್ದು, ಉಗುರನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗೊಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಅಮುಕಲು (Repress) ಮಾಡ್ಯವೆ? ಮಾಡ್ಯ. ಆದರೆ ಅಮುಕುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದರಿಂದ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತರವಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನೊಡನಾಡಿಯೆಂಬವನು, ನನ್ನೊಡನೆ ಓದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಅಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾರಾದರೂ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬಂದಲು ಮಾತಿದರ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ನಾಚಿಕೆ, ಮುಖವೆಲ್ಲ ಕೆಂಪೆರುತ್ತಿತ್ತು ಹುಡುಗರು - ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವನು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ

*Sex-Problem in India—by Prof. N.S. Phalke.

గంభీరపాగిరుత్తిద్ద. ఈగ్గె సువారు ఒందలవరే వశ=కే హిందే ఇద్దకిద్ద హాగేయే అవనిగే యుక్కు హిడియితందరు. ఇదకే కారణ ఒబ్బు యడుగు - బాల వధవే. ఈకేగొ నమ్మ స్నేహితనిగొ మాతుకతే ఇత్తెం బుదు ననుగే తిళిత్తు. ఇద్దకిద్ద హాగేయే అము కిట్టె విషయాసక్తి (Sexual Instinct) యు తలేగేరి తేందు తోరుత్తె. అదక్కాగియే ఇదన్న వశపడిసికొ ళ్ళబేకాదరే, ఇదన్న అముకి హిడిదరే స్రయోజనవిల్ల.

కేలవు సందర్భగళ్ళి ఇదన్న అముకలు స్రయత్నప ట్టాగ్గొ, ఇదే బేరే దారియన్న యడుకువుదొ లుం టు. హిందే కేట్టె బందు దృష్టాంతరవే సాకు. గం డ హేందిరు (కేలవు సందర్భదల్లి గండసరు హంగసరు) ఒబ్బరనొబ్బరు నోడిదరే నగుత్తారే. ఈ 'నగు' విషయాసక్తియ బేరే ఆవతార. హిగే విషయాసక్తియ న్ను ననుగే బేకాదహాగే లుపయోగిసికొళ్ళులొ బయ దు. ఈ 'ఆవతార'వన్న మానస శాస్త్రజ్ఞురు 'సబ్లి మోషన్' (Sublimation) ఎందు కరేయువరు. ఏడ ఎంబ యడుగియన్న నోడి, దారియల్లి హోగుత్తిద్ద ఒబ్బ యువకను శృంగార జేస్తేయన్న మాడిదను. యడుగియు ఇదన్న నోడిద కొడలే ఆవళిగోనోడి ఒందు బగేయ భయవుంటాగి, అందిసిందాజేగే ఒళ్ళె బట్టిగళ్ళన్న హాకికొళ్ళువుదన్నే బిట్టిళు. ఆదరే తన్న బోంబేగళిగేల్లా నోగవోద బట్టిగళ్ళన్నే లుడిసి, అద రోడనాడుత్తిద్దళు. హిగే బరుత్త బరుత్త వజేత్త్రవా గి కండు బందితు. రజస్తలేయాదాగలేల్లా ఆవళిగే ఇ ల్లద సొకటి, ఎల్లి పను శబ్దవాదరొ హేదరికే, హిగొ యితు. ఎప్పు డెవళిగళాదాగ్గొ పనొ స్రయోజన

ವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಆಗ, ಅವಳಿಗೆ ಪಠಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಕಲನಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಈ ಅವತಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿತಾಗಿ, ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ, ಅವಳ ಖಾಯಿಲೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳಾದನಂತರ ಗುರ್ತು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. (2. *Ide Studies in Psycho-analysis, Band-down*) ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಬಹಳ ಏನಗಳಿಂದಲೂ ಈ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆಂಬುದು ತಿಳಿದಂತಿದೆ. ರೂಸೋ (Rousseau) ಎಗೆ 'ಹೆಂಗಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗಣಿತವನ್ನು ಕಲಿ!' ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ವದಂತಿ. "ಅಸ್ತ್ರಿಯಾದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹೆಂಗಸು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಓದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದಾಚೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನೋವು (ಅವಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ರೋಮ್ ದೇಶದಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಕಥಾನಾಯಕಿಯು, ಸರಿಯಾದ ಗಂಡ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ತಲೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತಳು.) ಅವಳ ಗಂಡನು ಅವಳಿಗಿಂತ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನವ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಗೌರವ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಕುರೂಪಿಯಲ್ಲಿ ಇವಳ ವೋಹ. ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಯುವಕನನ್ನು ವೋಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು; ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದಾಚೆಗೆ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನರ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡ

ಬೇಕಾದರೆ, ಅವಳು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡಿದ್ದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವಯಸ್ಸಿನ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು, ತನ್ನ ಎಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ಲೇಟೋ (Plato) ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಂಟ್ (Kant) ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೋದುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದನು—ಇವರಿಗೆ ಎಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಮತೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದೇಯಿದೆ.

“ಒಬ್ಬಾಕೆಯು, ಈ ಎಷಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ದಾದಿಯಾದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ನಾದಿನಿಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ, ಮಗುವನ್ನು ಅವಳ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಕೈಲಿಟ್ಟಳು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ, ದಾದಿಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ, ಆ ಮಗುವು ಉಳಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈಕೆಯೋ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಗು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾದರೂ ಸಾಕೋಣವೆಂದು ಒಂದು ನರ್ಸರಿ (Nursery) ಯನ್ನಿಟ್ಟಳು—ಹೀಗೆ, ಸಮಸ್ತಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. (p. 313 *The Psycho analytic Method by Pfiser*) ”

ಇದರಿಂದ ಈ ಎಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಬದಲು, ಅವರಿಗನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಪಿರಾಜನ ಎಷಯಾಸಕ್ತಿಯ ತಾಜಮಹಲಿನ ಅವತಾರ (Sublimation) ವೆತ್ತಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ದೇಶೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ - ?

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಾನು ಮುಂದೇ ನಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಓದುವವರೇ ಬಹಳ. ಹೀಗಾ

ಗಜೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ನಾಟದಮೇಲೆ, ಆದಾಗುವವರೆಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಶೃಂಗಾರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಮನವೆತ್ತೆಂದ ಬಂದೀತು ?

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಿಗೆ, ವಿವಾಹವೆಂದರೇನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದೇಂದ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡುವ ವಾಪಸ ಮೂಹಗಳೆಷ್ಟೋ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ತನಗೆ ಬಿಡುವಾದಾಗ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವಂತೆ, ಮಗುವಿಗೆ ರುಚಿಯುಟ್ಟಿಸಬೇಕು; ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು 'ಹಾಬಿ' (Hobby) ಇರಬೇಕು. ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಾಶಕ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಮಾರ್ಪಾಟು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೋ, ಅಷ್ಟೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಗುರುಗಳೂ ಕೂಡ, ತೋರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ ?

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯ ವಿಚಾರ

“ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೀರೇಕೆ?”
 “ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ.”
 “ಆಮೇಲೆ?”
 “ಕಾಲೇಜಿಗೆ—”
 “ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡೋದೇನು?”
 “ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ.”
 “ಅಲ್ಲಿಂದಾಜೆ—”
 “ಆಗಲಪ್ಪ! ನೋಡೋಣ. ಎಂ. ಎ., ಒಂದಾಗಲಿ.”
 “ಆಮೇಲೆ?”
 “ಜವಾನಿಗೋ ಅಮೆರಿಕಾಗೋ ಕಳಿಸೋಣ.”
 “ಏತಕ್ಕೆ?”
 “ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ!”

ಹೀಗೇ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಮುದುಕರ ವರೆಗೂ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋದ ರಂತೂ ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತವಾಗೇ !

“ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಈ ಸಲ ಹೋಯಿತಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಸಧ್ಯ ನಮ್ಮೊನಿಗೆ ಆಯಿತಪ್ಪ.” ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೂತೋನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಅಲ್ಲ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಗಲ್ಲಾ ಏನೋ ಜಗತ್ತಿನ ಆದಹಾಗೇ. ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಭಂಗಾರದ ಕಿರೀಟ ತಂದಿಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ !

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ * ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇ? ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ ಹೆಚ್ಚೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗತಕ್ಕವಿಲ್ಲ.

ಯಾವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸೋಣ. ಆಯಾ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಗ್ಗ (Matter) ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉರು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೋ ನೋಡೋಣ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆ (Intelligence) ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುದುರಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು? ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಇದಕ್ಕೇನು ಕಗ್ಗವು ಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಕುಶಲತೆಯು ಬೇಕೋ ಎಂದು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದಾಣೆ ಪಾಲು ಕಗ್ಗವೇ! ಕಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕಗ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರುವ ರೀತಿ ಹೇಗೆ? ಪಾತ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀರನ್ನಾಗಲಿ ಹಾಲನ್ನಾಗಲಿ ಅಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ, ಕಗ್ಗವು ಕುಶಲತೆಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈಗಿನ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಮತ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನೇತಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುವವರು ಅತಿ ಎರಳ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ತುಂಬಿತನ ಎಸರೀತ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ

* ಪರೀಕ್ಷೆ, — 'ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ' ಸಂಚಿಕೆ ೯ ಸಂಪುಟ ೭.

ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರಾಗಿ; ಹುಡುಗನನ್ನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತೆ. 'ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲಿನ ಶನಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಯೇಲಿ' ಎಂದ ಹಾಗೆ. ಹುಡುಗನ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದೆ? ಯಾವ ಕಸುಬನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ನುಕೂಲ? ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ? ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೂ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ? ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುವವರೆಷ್ಟುಮಂದಿ? ಅಪ್ಪ ನೆಟ್ಟ ಆಲದಮರ—'ನಾನು ಬಿ.ಎ., ನನ್ನ ಮಗ ಎಂ. ಎ., ಆಗಬೇಕು—ಆಷ್ಟೇ' ಮೊದಲು ಎಫ್. ಎಫ್. ಎಲ್. ಸಿ., ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಜುನಾಯಿರುವಾಗ ಲಾತೂ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕಾಟವೇ ಕಾಟ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದು ತಪ್ಪಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇನ್ನೂ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಓದೋ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯಿರಲಿ, ಬಿಡಲಿ, ಅವನದನ್ನು ಓದಲೇ ಬೇಕು. 'ಎದುರ ಮನೆ ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಮಗ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಸುಬ್ಬನೂ ಅದನ್ನೇ ತಗೋಬೇಕು. ಒರೋಲ್ಲ ಅಂದರೇನೋ, ಹುಚ್ಚು ಮುಂಡೆ, ಆ ಹಾಳು ಚರಿತ್ರೋಗೊಂಡು ಮಾಡೋದೇನೋ? ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬಿಳಿಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೆ ಇವನಿಗೆ ರುಚಿ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಗಿ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನೀವೇನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೋ, ನ್ನು ಬೇರೆ ಕಾಣೆ! ಒಂದು ವ್ಯಾಕರಣ ಇತ್ತು! ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು!! ಅದಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದಿದೋರಿಗೂ ಈಗನೋರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯ!' ಪಾಠಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುದುರವುದೆಂತಲೂ, ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನುಂಗಿದರೆ, ಅವ

ಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾಗಿರುವುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗಿರುವನೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರ ಆಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಲ್ಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿದರೆ ಸಾಕು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ !

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದೇಯಿಗಿ- 'ನಂಬರ'ನ ಮೂಲಕ. ಈ 'ನಂಬರ'ನ್ನು ಕೊಡುವ ರೀತಿಯೇ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಒಗೆ ಒದೊಂದು ವಿಧ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಯೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉದ್ದವಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಆನಂದ; ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪದಗಳಿರಬೇಕು; 'ಮನೆ' 'ಗೃಹ' ವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಪೂಜಿಸಿದಂತಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮುಸಿ ಗೆರೆಗಳಿದ್ದರೆ ಚಂದ. ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕನು ಎರಡನ್ನು ಕೊಡುವೆಡೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ತನು ನಾಲ್ಕುನ್ನಿಡಬಹುದು; ಬೇರೊಬ್ಬನು ಹನ್ನೆರಡು ಕೊಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ರೀತಿ 'ಕೈತೂಕ ಬಾಯಿ ಬಣ್ಣ' ಎಂಬಂತಾಗುವುದೇ !

ಇಷ್ಟಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಕನು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯದವನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯ. ಮೊದಲೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ತಿಳಿದ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವಷ್ಟು 'ನಂಬರು' ಮಿಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ದಡ್ಡನೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹುಡುಗನ ಉತ್ತರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವಕ್ಕೆ ಸೊನ್ನೆಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಹೀಗೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಕರು ಹಾಕುವುದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಜವೆಂದು ತೋರಿಸಲೋಸುಗ

ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ *(Cambridge) ನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. A, B ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ತಾವು ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು B ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು A ದೆಂತಲೂ, A ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು B ದೆಂತಲೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಯಾವಾಗಲೂ B ಗೆ A ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ 'ನಂಬರು' ಬರುತ್ತಿತ್ತು; ಈ ಸಲವೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹಾಗೇ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. † ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತರಗಳ ಬೆಲೆಯು ಬದಲಾಯಿಸುವುದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಕನು ಮನುಷ್ಯ. ಯಂತ್ರವಲ್ಲ. ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ರುವಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಿತ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ?

ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳು ಬಾರದಿರಲೆಂದು, ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಜ್ಞೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಡರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಲೋಪಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದವು ? ‡ ಎಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು ? ಇವು ಜೀನಾದೇಶವಿಂದಲೇ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಜೀನಾದಲ್ಲಿ ಎದ್ದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಕೂತರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರಬೇಕಂತೆ. ತಾತ, ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಮೂವರೂ, ಒಂದೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತ ಸಂದರ್ಭಗಳೆಷ್ಟೋ ಇವೆಯಂತೆ ! ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇ

*Educational Psychology-Thorndike

† ಪರೀಕ್ಷೆ-ಮೈಮ್-ಜೂಲ್ಮೆ ಸಂಚಿಕೆ.

‡ ಪರೀಕ್ಷೆ-ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಚಿಕೆ ಸಂಪುಟ ೭

ಗಡೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಉಸಾಧ್ಯಾಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ!

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೇ ಇದ್ದವೆ? ಆಗ ಜನರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಪೂರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ, ಇವುಗಳಿಗೂ ನಿಜವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯುವ ವಿಧಾನಗಳಿಗೂ ತಾರತಮ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಗೋಚರವಾಗದಿರದು. 'ವರಪರೀಕ್ಷೆ' ಎನ್ನುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳೆಯಲು ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ವರಾನ್ವೇಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ಒಬ್ಬ 'ವರ' ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು. ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಆ ವರನನ್ನು 'ನೀವೇನು ಆಪಸ್ತಂಭರೋ ಅಶ್ವಲಾಯನರೋ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ವರನು ಸ್ವಲ್ಪ ಲೋತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ 'ನಾವೇನು ಅಷ್ಟು ಅಶ್ವಲಾಯನವೂ ಅಲ್ಲ; ಅಷ್ಟು ಆಪಸ್ತಂಭವೂ ಅಲ್ಲ' ಎಂದು ತ್ವರಪತ್ತನೆಂದು ವದಂತಿ. ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ 'ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆ' ಯಂಥಾದ್ದರವರೆಗೂ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುವು; ಈಗಲೂ ಸಹ ಮದುವೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನ ಸೇರಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾತೃಕಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇಂತಹವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಡಿಸಯಸ್ಸನಿಗೆ ಸ್ಪಿನ್ಕನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದು; ಶ್ಯಾಮ್ನಿಗೆ ಸಿಂಹ ಕೇಳಿದ್ದು; ಇವು ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳೇ. ಈಗ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆದ ಮೆ. ಎಂ. ವಿ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕನ್ನಡಿಯೇ ಮೂಲ

ವಾಗಿವುಳ್ಳ ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (*Mirror Drawing Apparatus.*) ಇದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ 'ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರ ಭೇದನ'ಯು ಜ್ಞಾನಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಬಹಳ ವಾಡಿಕೆ ; ಈಗಲೂ ಸಹ, ಹುಡುಗರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ, ಅವರವರ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತೆ.—ಬರೀ ಕೈಯಿಂದ ಇದು ಬರಿಸಿ ನೀರು, ಇದು ತಣ್ಣೀರು ಎಂದ ಹಾಗೆ. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಾಲ (Gall) ಎಂಬಾತನೂ, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಕೊಂಬ್ (Combe) ಎಂಬಾತನೂ ಕಪಾಲ ಶಾಸ್ತ್ರ (Phrenology) ದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲೇ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೆ ಕಾರಣ. ಮೊದಲು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ ; ತಲೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಮೊದಲನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದೇ ಇವರ ತರ್ಕ. ದೊಡ್ಡ ತಲೆಯಿರುವವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು. ಸೋರೆಕಾಯಂತೆ ತಲೆಯ ಆಕಾರ ಎದ್ದರೆ, ಅವನು ದುಂದುಗಾರ. ತಲೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಉಬ್ಬಿದ್ದರೆ ಆ ಭಾಗದ ಮೂಲಕ ಅವನು ಚತುರ. ಈ ರೀತಿ ಇವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಹುಡುಗರನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಾವೇಟರ್ (*Lavater*) ಎಂಬಾತನು, ಚತುರತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಮುಖದಿಂದಲೇ

ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಾ, ಮುಖಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಣೆ (*Physiognomy*) ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವಿಶದ ಪಡಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. 'ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯದೆ! ಈ ಮೂತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೇಯಿದೆ!' ಇದೇ ಅವನ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ; ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಂದರು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ, ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ, ಕೀರೋ (*Cheero*) ಎಂಬಾತನು, ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಕ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು, ತಾನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೇಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ 'ಬೈವ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ'ದಲ್ಲಿ ಈಗ್ಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರುಜುವಾತಿಲ್ಲ.

ತಕ್ಷೀರ (*Criminal*) ಚಾಳಿಯುಳ್ಳವರ ಶರೀರ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಒಂದು ವಿಧವೆಂತಲೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಗುರ್ತುಗಳವೆಯೆಂತಲೂ, ಕೆಲವರು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಡಿ, ಅಂತಹ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು.—ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ತಿಗ್ಮೆಟಾ (*Stigmata*) ಎಂದು ಕರೆದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ, ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಗುರ್ತೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿದೇಯಿದೆ. ಈ ತಕ್ಷೀರರ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿಯು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ನಡತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿದೆಯಾಗಿ, ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಯು 'ತಕ್ಷೀರ' ನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಕಾರಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಕುರೂಪಿಯೂ ಆದವನು ಕೆಟ್ಟ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರುವನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ?

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವುಂಟೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಸರ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಗಾಲ್ಟ್‌ನ್‌ನೇ (Sir Francis Galton) ಗಣ್ಯನು. ಈತನು 'ಮಧ್ಯಮ'ದ ಉದ್ಭವನೂ, ಬೆರಳುಗಳ ಮೇಲಿನ ರೇಖೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈತನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ; ಈ ಬೆರಳುಗಳ ಗುರ್ತುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕೈವಿಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವುದು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರಲ್ ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ್ (Karl Pearson) ನು, ಕವಾಲದ ಸುತ್ತಳತೆ, ಅದರ ಗಾತ್ರ, ಮತ್ತು ಆಕಾರ, ಇವುಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಯೋಮೆಟ್ರಿಕಲ್ ಮೆಷ್ಸುರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ (Biometrical measurements) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದರೊಡನೆ ವಾಳಿತವಾಗಿರುವ ಗಣಿತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, 'ಗಣಿತ-ಹುಚ್ಚು'ಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗೆಯೇ, ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ, ಉಪಕರಣಗಳೂ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾದವು. * ಡೈನಾಮೋಮೀಟರ್ (Dynamometre) a ಎರ್ಗೋಗ್ರಾಫ್ (Ergograph) b ಟಾಪಿಂಗ್ ಟೆಸ್ಟ್ (Tapping Test)

*Introduction to Experimental Education. (Rusk) a 212 b 213, 217

ರಮಾಕೃತ್ಯಂ ಟೈಂ ಟಿಸ್ಟ್ c (Reaction Timetest); ಮುಂತಾದುವು ಕ್ರಮೇಣ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು.

‘ಏನು ಒರಟು ; ಚರ್ಮ ದಪ್ಪ.’ ಹೀಗೆನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಪಾತ್ರಿ ಮಾತ್ಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಚರ್ಮದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ವಿರಜೇಕೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಸ್ತುಗಳೆಂಬುದೇನು ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈಸ್ಟಿ ಸಿಯೋಮೀಟರ್ (Aesthesiometer) ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ನಿಜವಾದರೆ, ಚರ್ಮದ ಸುಳಿವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾದರೆ, ಯೂರೋಪಿನ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ, ಟಾರೆನ್ಸ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡುಜನರು ಇಮ್ಮಡಿ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮ್ಯಾಕ್‌ಡೂಗಲ್ ಮತ್ತು ರಿವರ್ಸ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ, ಈ ಕಾಡುಜನರ ಚರ್ಮವು ಯೂರೋಪಿನ ನಾಗರಿಕರ ಚರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಇಮ್ಮಡಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ, ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯು ಹೆಚ್ಚೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯೇನು? ಇದೇನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನೈಜ ಗುಣವೆ? ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಬ್ಬಿಂಗ್ ಹಾಸ್ (Ebbinghaus) ಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದರ ನಿಜತ್ವವು ಅಷ್ಟು ಗೋಚರವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಗೂಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು, ಕಬ್ಬಿಣ ಅಗಿಯೋಕೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದಲು ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ, ಈ

ಜ್ಞಾನಕಶಕ್ತಿಯ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳು, ಅವುಗಳ ಗುಣಗಳು ಇವು ಕಂಡುಬಂದವು.

ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ (*Intelligence*) ಎಂದರೆ ಏನು ? 'ಅವನೇನಯ್ಯಾ ಚತುರ, ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.' ಇದೇ ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಎನ್ನುವುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮುಕ್ಕಾಲು ವಾಲು ಜನರ ಕೈಲಿ ಮಾಡಲಾಗದ ಕೆಲಸ, ಬೇರೊಬ್ಬ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನೇ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಗಣಿತ'ದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾದವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವರು. ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದವನು, ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿರಬಹುದು. 'ಗಣಿತ'ದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದವನು, ಒಳ್ಳೇ ವಕೀಲನಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆ ? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಇದನ್ನು (*Intelligence*) ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದರ ಅರ್ಥವು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ; 'ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು; ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ' ಎಂದ ಹಾಗೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬುದ್ಧಿಕುಶಲತೆಯು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ 'ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ' (*General Mental Energy*), ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ 'ಕಲಿತ-ಬುದ್ಧಿ' (*Specific Mental Capacity*) ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಸಮ; 'ಕಲಿತ-ಬುದ್ಧಿ'ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯುವುದೆಂದರೆ, ಈ ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿ ಯನ್ನಳಿಯುವುದೇ. ಇದನ್ನಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಇದು ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ ; ಒಂದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೂ ಇರುವ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಇದರ ಕೆಲಸ. ಇದನ್ನಳಿಯಲು ಸಿರೀಲ್ ಬರ್ಟ್ (Cyril Burt) ಎಂಬಾತನು ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ (Tests) ಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿರುವನು. ಇದನ್ನಳಿಯಲು ಒಂದು 'ಗಜದಕಡ್ಡಿ' ಬೀಕಿಲ್ಲ—ಇದಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಬಿನೆಟ್ (Binet) ಎಂಬಾತನ ಸಲಹೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇನೆಂದರೆ, ಹುಟ್ಟು-ಬುದ್ಧಿಯು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯೂ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬೀಕು. ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಮೀರಿರುತ್ತಾರಾಗಿ, ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನಳಿಯಲು, ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಗಾಡ್ಡರ್ಡ್, ಯಾಕ್ಸ್, ಟ್ರೆನ್ಕ್ ಮುಂತಾದವರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆವರೆಗೆ, ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ವೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಘೋರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲು, ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತೊಡಗಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಗೂ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಾದರೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಯುದ್ಧವೇ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬೆಲಾರ್ಡ್ ಎಂಬಾತನು ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. (1) ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವರನ್ನು

ಆಡಿಗೆ ತಕ್ಕವುದು; (2) ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು-ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವರವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಇವೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳು. ವಾತಕಾಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೂಳಿದ ಹುಡುಗರನ್ನು ಅರಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಸ್ಪಿಯರ್ಮನ್ (*Spearman*) ಎಂಬಾತನು, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿರುವನು; ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನೂ ತನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವನು ಈ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿ, ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1. ಜಿಕ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ-ಜಲನ (*Typical Performance tests*)-

2. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬರದೆಯಿದ್ದವರಿಗೆ-ಚಿತ್ರಗಳ ಹುಳುಕನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು (*pictorial Absurdities*)

3. ಪದ್ಮವ್ಯಾಹ (*Maze Threading*)

4. ಜುಕ್ಕೆಗಳಗಟ್ಟ (*Dot Pattern*)

5. ಕಿಟಾವಿಭಜನ (*Dividing Geometric Figures*)

6. ಅಕ್ಷಮಾನನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುವಿಕೆ (*Completion of Form series*)

7. ಅಂಕಗಳ ಶೋಧನೆ (*Checking identity of numbers*)

8. ಅಂಕಿ-ಸಂಕೇತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ (*Digit-symbol substitution*)

9. ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ
(*Completion of Number relation series*)

10. ಕೂಡುವಿಕೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಂದವರಿಗೆ-ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ

11. ಅಂಕಿಗಳ ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿ (Memory of Numbers)

12. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಿಕೆ

(*Repeating numbers backwards*)

13. ವಾಕ್ಯಗಳ ಚ್ಚಾಪಕಶಕ್ತಿ (Memory for sentences)

14. ಪದಸಮೂಹ (Speaking Vocabulary)

15. ಪದವ್ಯವಚ್ಚೇದ (Word Discrimination)

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಂದವರಿಗೆ-ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ

16. ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಹೇಳುವಿಕೆ (Naming Opposites.)

17. ವರ್ಣಾಕ್ಷರನ್ಯಾಸ (Spelling Tests)

18. ವಿಚಾರಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ (Range of Information)

19. ಓದುವುದು-ಪದ (Vocabulary)

20. ಓದುವುದು-ಸರಾಗ (Direction)

21. ಓದುವುದು-ಅರ್ಥಸಹಿತ (Interpretation)

22. ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುವಿಕೆ (Disarranged sentences)

23. ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಿಕೆ (*Completion of sentences*)

24. ಸಾಮ್ಯ (Analogies or Mixed Relations)

25. ಬರಹ (*Hand writing tests*)

26. ಪ್ರಬಂಧ (*English Composition*)

27. ಪದ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ (Poetic Discrimination)

28. ಲೆಖ್ಯ (Arithmetic-Reasoning)

29. ನ್ಯಾಯ (Practical judgement)

30. ತರ್ಕ (Logical conclusions)

ಇವು ಹೆಂಗಿರುತ್ತಿಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ, ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿರುವ ವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿದವುಗಳು; ಅವರವರು ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ, ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ತಯಾರ್ಪಣೆ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

1. ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದೇ ಇರುವವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ:—

(ಅ) ನುನೆ, ಗುಡಿಸಲು, ಬಂಗಲೆ, ಕೋತಿ

(ಇ) ಗಿಳಿ, ಹಸು, ಗೂಬೆ, ಕಾಗೆ

(ಉ) ಕುದುರೆ, ನಾಯಿ, ಕೋಳಿ, ಜಿಂಕೆ

2. ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು \times ರಿಂದ ತೋರಿಸಿ.

ನಾವು ಇನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು,

- (ಕ) ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ಗ) ಎಲ್ಲರೂ ನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ಜ) ಕೊಳೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- (ತ) ಊಟವಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ,

3. ಇದರಂತೆಯೇ ಇರುವ ಎರಡು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ:—

- (1) ೧, ೩, ೫, ೭, ೯, ೧೧,
- (2) ೧, ೪, ೮, ೧೬, ೩೨, ೬೪,

4. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ:—
ವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಊಟ ಹಾಕಿದೆ.

5. ಇವಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ:—

- (ಆ) ಕಪ್ಪು—
- (ಈ) ಭಾರ—
- (ಊ) ಧೈರ್ಯ—

6. ತೋರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾದ ಸದವನ್ನು ಹಾಕಿ
ಅಂಕಿಯ ಚೀಟಿಯನ್ನು.....ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ
ಮೇಜಿನ, ಬೊಂಬೆಯ, ಮರದ, ಕಾಗದದ,

7. ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸದವನ್ನು ಹಾಕಿ
ತಲೆ: ಬಾಯಿ :: ಚಿಕ್ಕಮನೆ:
ಕುರ್ಚಿ, ಸಂದೂಕ, ಬಾಗಿಲು, ಮೇಜು,

8. ರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದ. ಕೃಷ್ಣನು
ಗೋಪಾಲನಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದ. ರಾಮ ಗೋಪಾ
ಲರ ವೈಕಿ ಯಾರು ಉದ್ದ ?

ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರಾಗಿ, ಯಾರೂ ಬೇಕಾದರೂ, ಇದಕ್ಕೆ ನಂಬರು ಹಾಕಿ ಆಳೆಯ ಬಹುದು. ಈಗಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಂತಲ್ಲ.

ಆಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಧವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವೇ ಕಾರಣ : ಯಾರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಓದಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಕುಶಲತೆಯಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಓದುವುದರಿಂದ ತಾವೂ, ತಮ್ಮ ದೇಶವೂ ಉತ್ತೇಜನ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ತಾರತಮ್ಯ 'ಮಕ್ಕೀಕಾ ಮಕ್ಕಿ' ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅರ್ಹರೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ ಬೆನ್ನೆಟ್ (Arnold Bennett) ರಂಗಸ್ಥಳದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. 'ಕನ್ನಾ ಮವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ ; ಮ್ಯಾಸೇಜರುಗಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸರೊಟ್ಟಿ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಭಯ. ಛೆ! ಹೊಸದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದೇ! ಹಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ,' ಎನ್ನುತ ವಿರಸ್ಪರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕೈ ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. " *

* * * * *

ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಯಾರಿಗೆ

* A famine exists ; managers are dying of hunger. Offer them a new

ಗೊತ್ತು! ಓದು ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ; ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಈ ಕಾರಭಾರಿಲ್ಲಾ ಏನು? ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಉಪಕಾರ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆ, ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೆನ್ನುವ ವಾಸನನಿಗೂ, ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವುವು. ತೋಚಿದ್ದೇನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಂದರೆ 'ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗ'; ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಒಂದೊಂದುವೇಳೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ 'ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗ' ಬಿಡವೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ಗೆ, ಆಗ್ಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಮನವಾಗುತ್ತದೆಮೇ ಹೊರತು, ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಪುನಃ ಮಳೇ ರೋಗ (*Piles*) ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬರೋದೇ, ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿ ಆತ - 'ಇದೊಂದು ತರದ ಹೆಜ್ಜೆ' ಎಂದ.

ಒಬ್ಬರು: "ಏನಾದರೂ ಸಂಕಟ ಆದರೆ, ಬೇಕಾದೋರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅರ್ಧಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಏನೇನು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾ ಒದರಿ ಬಿಡಯ್ಯ."

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು: "ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೇ ದೇವರೇ ಉರುಳಾಡಿ ಹೋವಾಗ, ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ದೇವರು ಕೈಬಾಸ ಬೀಡಿದನಂತೆ! ಒದರಲಿ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಬೈಗಳೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ."

loaf and they turn from it in fear. 'No', they say. 'you must not ask me to eat that; it is not stale', and go on bravely dying.

—Things that have interested me—

Arnold bennett.

ಮತ್ತೊಬ್ಬರು : “ ಹೊಸದಾಗಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಹೊಸ ಅಗಸ ಗೋಣೀನ ಎತ್ತಿತ್ತಿವೊಗೆದ ಅಂತ. ಕೂಗಲಿ, ಬರೀ ಕಂಠ ಶೋಷಣೆ, ಮುಂದೆ ತಲೆ ತೂಗೋದು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಳೇ ಸಂಬಂಧ ಅಂತಾರೆ.”

ದೇರೊಬ್ಬರು : “ ಇವರಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ, ಅನರಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದೋರು ನಾವು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿನ ಪೋರ. ಅವ ಅನ್ನೋದು ಅಪ್ಪಾಗೇ ಆದೆ. ಎನೋ ಅವಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತೀರ್ಥ ತೆಗೆಂಡ ಹಾಗಾಗ್ಲಿ.”

ಮಗದೊಬ್ಬರು : “ ಊರು ಶುಭಕಾರ ಅರೀದು ; ಹೆಣ ಶೃಂಗಾರ ಅರೀದು ಇವನಿಗೇನು ಹಿಡಿದಿದೆ ಇದೆಲ್ಲಾ - ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡದೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಪ್ಪಾ ವ್ಯಸನ ! ”

ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಎನ್ನ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನಗ ಬಹುದು. ‘ ನಗೇನಾಭಿಷ್ಠಾಯಿ, ’ ಎಂದಿದ್ದರೂ, ನಕ್ಕರೆ ನನ್ನ ಮನೋಗತವು ಸಫಲವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

